

บทที่ 4

ผลการศึกษา

งานวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม โดยการวิจัยในครั้งนี้ ใช้หลักการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ศึกษาโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-Depth Interview) ซึ่งได้ทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐ และเอกชน ตำบลคลองโคน อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม จำนวนทั้งหมด 5 คน และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งได้เลือกใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 354 คน ในการหาข้อมูลในส่วนของคนในชุมชนท้องถิ่นที่มีต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงครามประกอบกัน ดังนั้น ผลการศึกษาแบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม รวมทั้งผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องภาครัฐ และเอกชน ตำบลคลองโคน อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม จำนวนทั้งหมด 5 คน เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน รวมถึงปัญหา และอุปสรรคในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนท้องถิ่น โดยการศึกษาโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-Depth Interview) มีดังนี้

1) องค์กรบริหารส่วนตำบลคลองโคน	1 คน
2) ผู้นำชุมชนท้องถิ่นคลองโคน	1 คน
3) ศูนย์อนุรักษ์ป่าชายเลนคลองโคน	1 คน
4) สถานีพัฒนาทรัพยากรป่าชายเลน	1 คน
5) ผู้ประกอบการ โฮมสเตย์ และรีสอร์ท	1 คน

ตารางที่ 4.1 ผลการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

ประเด็นคำถาม	ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับภาครัฐ และเอกชน ตำบลคลองโคน				
	องค์การบริหารส่วนตำบลคลองโคน	ผู้นำชุมชนท้องถิ่นคลองโคน	ศูนย์อนุรักษ์ป่าชายเลนคลองโคน	สถานีพัฒนาทรัพยากรป่าชายเลน	ผู้ประกอบการโฮมสเตย์และรีสอร์ท
1) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	การอนุรักษ์และการดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	การดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ	การศึกษาเกี่ยวกับเรื่องธรรมชาติและเป็นหลักและการเรียนรู้ การรักษา	การอนุรักษ์และการดูแลทรัพยากรป่าชายเลน และธรรมชาติ	การดูแลรักษาธรรมชาติและได้รับการได้รับประโยชน์ของส่วนรวม
2) การจัดกิจกรรมแหล่งท่องเที่ยว	มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวและพัฒนาอาชีพให้กับคนในชุมชนท้องถิ่น	มีการจัดกิจกรรมปลูกป่าชายเลน	เน้นการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์เป็นหลัก และการสร้างจิตสำนึกในการดูแลทรัพยากรธรรมชาติและ	มีการประชุมพบปะพูดคุยกับชาวบ้านและผู้นำชุมชนเกี่ยวกับการดูแลทรัพยากรป่าชายเลน การเดินสำรวจทรัพยากร	มีการจัดโปรแกรมทัวร์เกี่ยวกับการปลูกป่าชายเลน ให้อาหารลิง ถีบกระดานเลน ให้บริการที่พัก ทานมื้อเที่ยงที่โฮมกระเตง

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับภาครัฐ และเอกชน ตำบลคลองโคน				
	องค์การบริหารส่วนตำบลคลองโคน	ผู้นำชุมชนท้องถิ่นคลองโคน	ศูนย์อนุรักษ์ป่าชายเลนคลองโคน	สถานีพัฒนาทรัพยากรป่าชายเลน	ผู้ประกอบการโฮมสเตย์และรีสอร์ท
3) การมีส่วนร่วมในการบำรุงรักษาและปรับปรุงแก้ไขแหล่งท่องเที่ยว	การแก้ปัญหาของคนในชุมชน ใกล้เกลี่ยปัญหาการกระทบกระทั่งกันของคนในท้องถิ่น	การดูแลเรื่องความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว	มีการดูแลเรื่องขยะเป็นประจำ นอกเหนือจากการปลูกป่า	มีการให้ข้อมูล ความรู้ เข้าใจ เกี่ยวกับการดูแลรักษาป่าชายเลน ให้กับคนในชุมชนและสถานศึกษา	จัดกิจกรรมปลูกป่าชายเลน
4) การได้รับผลประโยชน์จากการจัดการแหล่งท่องเที่ยว	เศรษฐกิจในตำบลดีขึ้น และเกิดอาชีพใหม่ๆ เกิดขึ้น ให้กับชาวบ้าน	มีอาชีพ และรายได้เข้าสู่ชุมชน	มีการกระจายรายได้ให้กับชุมชน	ทำให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการดูแลรักษาทรัพยากรป่าชายเลนมากขึ้น	มีการกระจายรายได้ให้กับชุมชน
5) การมีส่วนร่วมในการวางแผนตัดสินใจ กำหนดเป้าหมาย การดำเนินงาน	มีการกำหนดแผนงานในการจัดการ การท่องเที่ยว ป่าชายเลน คลอง โคนอยู่แล้ว	มีการพบปะพูดคุยกับชาวบ้าน	มีการประชุมกันอยู่เรื่อย มีการจดทะเบียนเป็นกลุ่ม รัฐวิสาหกิจ ชุมชน	มีอยู่แล้ว แต่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการดูแลทรัพยากรป่าชายเลน	มีโครงการของ อบต .ลง มาอีกที

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	หน่วยงานภาครัฐ และเอกชน ตำบลคลองโคน				
	องค์การบริหารส่วนตำบลคลองโคน	ผู้นำชุมชนท้องถิ่นคลองโคน	ศูนย์อนุรักษ์ป่าชายเลนคลองโคน	สถานีพัฒนาทรัพยากรป่าชายเลน	ผู้ประกอบการโฮมสเตย์และรีสอร์ท
6) การจัดการด้านแหล่งท่องเที่ยวและบรรยากาศ	มีการปรับปรุงทัศนียภาพหมู่ 2 ที่ลงเรือของนักท่องเที่ยวซึ่งเป็นจุดใหญ่ หน้าวัดคลองโคน	มีการสนับสนุนการดูแลอย่างสม่ำเสมอ	มีการปรับปรุง แต่ต้องให้กลมกลืนกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	อนุรักษ์ และดูแลทรัพยากรป่าชายเลน	มีการดูแลและรักษาแหล่งท่องเที่ยว
7) การจัดการด้านสิ่งแวดล้อม	มีการคิดป้ายบอกทางให้เป็นรูปแบบเดียวกัน การดูแลเรื่องโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ เช่น การคมนาคม และมีที่จอดรถที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ 100 - 200 คน	การดูแลรักษาความสะอาด	มีการสร้างและปรับให้เข้ากับสภาพแวดล้อม	ไม่ได้มีการสนับสนุนการสร้างสิ่งปลูกสร้างใดๆ ในแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นทรัพยากรทางธรรมชาติ	ให้บริการท่องเที่ยวและที่พักเพื่อบริการให้กับนักท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	หน่วยงานภาครัฐ และเอกชน ตำบลคลองโคน				
	องค์การบริหารส่วนตำบลคลองโคน	ผู้นำชุมชนท้องถิ่นคลองโคน	ศูนย์อนุรักษ์ป่าชายเลนคลองโคน	สถานีพัฒนาทรัพยากรป่าชายเลน	ผู้ประกอบการโฮมสเตย์และรีสอร์ท
8) การจัดการด้านแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	กระตุ้นให้คนในชุมชนท้องถิ่นนั้นได้มีส่วนร่วมในการดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยว	มีการจัดกิจกรรมปลูกป่าชายเลน	มีการจัดกิจกรรมที่ดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ	มีการให้ข้อมูลกับคนในชุมชนท้องถิ่นในการดูแลทรัพยากรป่าชายเลน	มีการจัดกิจกรรมปลูกป่าชายเลน
9) การจัดการด้านการประชาสัมพันธ์	มีเว็บไซต์และป้ายประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของจังหวัด	ป้ายประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว	มีเว็บไซต์ นิตยสารและหนังสือพิมพ์	มีการประชาสัมพันธ์ทั่วประเทศอยู่แล้ว และโปสเตอร์	มีเว็บไซต์และนิตยสาร
10) ข้อเสนอแนะและความคิดเห็น หรือสิ่งที่ต้องการเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาพรวมของป่าชายเลนคลองโคน	ไม่มี	ไม่มี	ต้องการศูนย์เรียนรู้ชุมชน	ไม่มี	โครงการรณรงค์ปลูกป่าชายเลน

จากตารางที่ 4.1 ผลการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศป่าชายเลนคลองโคกน จังหวัดสมุทรสงคราม รวมทั้งผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องภาครัฐ และเอกชน ตำบลคลองโคกน อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม จำนวนทั้งหมด 5 คน ในประเด็นคำถามเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคกน จำนวน 10 ประเด็นคำถาม ดังต่อไปนี้

1) ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ พบว่า ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศอยู่ในระดับดี จากการตอบคำถามของแต่ละผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องว่า คำว่า การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เสมือนเป็นการอนุรักษ์ การดูแล การรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เนื่องจากทรัพยากรการท่องเที่ยวที่ถือเป็นจุดเด่น คือ ทรัพยากรป่าชายเลน ซึ่งถือเป็นเรื่องจำเป็นอย่างมากที่ทุกภาคส่วนจึงให้ความสนใจกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นอย่างดี

2) ด้านการจัดกิจกรรมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว พบว่า ส่วนใหญ่ในส่วนของการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการส่งเสริมการท่องเที่ยว การจัดกิจกรรมที่เน้นการอนุรักษ์ การดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ โดยการมีส่วนร่วมไม่ว่าจะเป็นคนในท้องถิ่น นักท่องเที่ยว และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง หรือเป็นการจัดโปรแกรมทัวร์ของผู้ประกอบการท่องเที่ยว

3) ด้านการมีส่วนร่วมในการบำรุงรักษา และปรับปรุงแก้ไข แหล่งท่องเที่ยว พบว่า ส่วนใหญ่แต่ละผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องก็จะมีการแสดงความคิดเห็นออกมา ในส่วนของปัญหาที่เกิดขึ้น การดูแลเรื่องของสถานที่ท่องเที่ยว และการดูแลทรัพยากรป่าชายเลน เนื่องจากแหล่งท่องเที่ยวของป่าชายเลนคลองโคกนนั้น มีจุดเด่นที่สำคัญอยู่ที่ป่าชายเลน จึงมีความจำเป็นและความสำคัญอย่างยิ่งในการที่จะต้องมีการอนุรักษ์ ดูแล รักษา บำรุงให้ดียิ่งขึ้นอยู่เป็นประจำ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวป่าชายเลนคลองโคกนให้เพิ่มมากขึ้น

4) ด้านการได้รับผลประโยชน์จากการจัดการแหล่งท่องเที่ยว พบว่า ส่วนใหญ่ผลประโยชน์ที่ได้รับโดยตรงเลยนั้น คือ คนในชุมชนท้องถิ่นที่ได้มีอาชีพใหม่เข้ามาในชุมชน นอกเหนือจากอาชีพหลัก ที่มีการทำประมง เป็นต้น ซึ่งเมื่อมีการท่องเที่ยวเข้ามา ก็ได้มีการกระจายรายได้ต่างๆ ชาวบ้านมีอาชีพใหม่เกิดขึ้นในชุมชน เช่น การรับจ้างขับเรือพาเที่ยว เป็นพ่อครัว แม่ครัวในการประกอบอาหารบริการนักท่องเที่ยว การบริการตีกระดานเลน การขายผลิตภัณฑ์พื้นเมือง ของที่ระลึกของท้องถิ่นคลองโคกนได้อีกด้วย และที่สำคัญที่คนในชุมชนท้องถิ่นที่ได้จากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ ทรัพยากรป่าชายเลนได้รับการดูแลเป็นอย่างดีในการมีส่วนร่วมของทุกผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง รวมทั้งคนในชุมชนท้องถิ่นอีกด้วย

5) ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผน ตัดสินใจ กำหนดเป้าหมาย การดำเนินงาน การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ พบว่า ส่วนใหญ่ได้มีการกำหนดแผนงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนา การดำเนินงานเกี่ยวกับการท่องเที่ยวป่าชายเลนคลองโคกนออยู่แล้ว จากการได้สอบถามนั้นได้ทราบว่า ส่วนใหญ่ได้มีการประชุมเป็นประจำอยู่แล้วในการจัดการเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นโครงการการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก โครงสร้างพื้นฐาน และการวางแผนการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนให้คงอยู่อีกด้วย

6) ด้านการจัดการแหล่งท่องเที่ยวและบรรยากาศ พบว่า ส่วนใหญ่มีการปรับปรุงในส่วน of แหล่งท่องเที่ยว และบรรยากาศต่างๆ ให้กลมกลืนกับธรรมชาติให้มากที่สุด และการยังรวมไปถึงการดูแลทรัพยากรป่าชายเลนให้มีความสมบูรณ์ต่อไปอีกด้วย ไม่ว่าจะเป็นการจัดกิจกรรมปลูกป่าชายเลน เป็นต้น

7) ด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า ส่วนใหญ่สิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยวป่าชายเลนคลองโคกนอ นั้น ได้มีการสร้างไว้เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวไว้อยู่แล้ว เช่น ที่จอดรถ ที่พักโฮมสเตย์ รีสอร์ทที่มีเป็นจำนวนมาก และสามารถรองรับนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจในส่วนของทรัพยากรป่าชายเลน และวิถีชีวิตของคนในชุมชนท้องถิ่นอยู่แล้ว

8) ด้านการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ พบว่า ส่วนใหญ่ นั้น ได้มีการจัดกิจกรรมที่ช่วยในการอนุรักษ์ ดูแล รักษา แหล่งท่องเที่ยว อยู่แล้ว ตัวอย่างเช่น การจัดกิจกรรมปลูกป่าชายเลน การกระตุ้นการให้คนในชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยว รวมถึงการให้ข้อมูลที่ถูกต้องในการดูแลรักษาทรัพยากรป่าชายเลน

9) ด้านการจัดการประชาสัมพันธ์ พบว่า ส่วนใหญ่ มีการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว นั้น ทางเว็บไซต์ ป้ายประชาสัมพันธ์ นิตยสาร และหนังสือพิมพ์ ซึ่งถือว่าการประชาสัมพันธ์เหล่านี้ มีส่วนช่วยทำให้นักท่องเที่ยว นั้น รู้จักป่าชายเลนคลองโคกนอเพิ่มมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่างๆ ที่ต้องการมาทำกิจกรรมที่ถือเป็นสิ่งหนึ่งในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

10) ด้านข้อเสนอแนะ และความคิดเห็น หรือสิ่งที่ต้องการเพิ่มเติม เกี่ยวกับภาพรวมของ ป่าชายเลนคลองโคกนอ จังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า ส่วนใหญ่ไม่มีข้อเสนอแนะ หรือแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม แต่มีในส่วนของ ศูนย์อนุรักษ์ป่าชายเลนคลองโคกนอ นั้นต้องการศูนย์การเรียนรู้ชุมชน เพื่อให้ นักท่องเที่ยว ได้มีความรู้ ข้อมูลเกี่ยวกับป่าชายเลนคลองโคกนอและชุมชน และยังเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนในการให้ความรู้กับคนในชุมชนท้องถิ่นอีกด้วย ในขณะที่ผู้ประกอบการ โฮมสเตย์ และรีสอร์ท นั้น ต้องการ โครงการเกี่ยวกับการรณรงค์การปลูกป่าชายเลนให้มืออย่างต่อเนื่อง

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

ผู้วิจัยแบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

4.2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของคนในชุมชนท้องถิ่น ตำบลคลองโคน อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของคนในชุมชนท้องถิ่น ตำบลคลองโคน อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม จำแนกตามเพศ

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	134	37.9
หญิง	220	62.1
รวม	354	100.0

จากตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของคนในชุมชนท้องถิ่น ตำบลคลองโคน อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม จำแนกตามเพศ จากการสุ่มตัวอย่าง 354 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีจำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 62.1 เพศชาย มีจำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 37.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของคนในชุมชนท้องถิ่น ตำบลคลองโคน อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม จำแนกตามอายุ

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อายุ		
15 - 25 ปี	56	15.8
26 - 35 ปี	118	33.3
36 - 45 ปี	116	32.8
46 ปีขึ้นไป	64	18.1
รวม	354	100.0

จากตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของคนในชุมชนท้องถิ่น ตำบลคลองโคน อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม จำแนกตามอายุ จากการสุ่มตัวอย่าง 354 คน พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุ 26 - 35 ปี มีจำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมา คือ อายุ 36 - 45 ปี มีจำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 32.8 อายุ 46 ปีขึ้นไป มีจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 18.1 และลำดับสุดท้าย คือ อายุ 15 - 25 ปี มีจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของคนในชุมชนท้องถิ่น ตำบลคลองโคน อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม จำแนกตามระดับการศึกษา

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	127	35.9
มัธยมศึกษา	77	21.8
อนุปริญญา ปวช. ปวส.	90	25.4
ปริญญาตรี	51	14.4
สูงกว่าปริญญาตรี	9	2.5
รวม	354	100.0

จากตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของคนในชุมชนท้องถิ่น ตำบลคลองโคน อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม จำแนกตามระดับการศึกษา จากการสุ่มตัวอย่าง 354 คน พบว่า ส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา มีจำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 35.9 รองลงมา คือ อนุปริญญา ปวช.ปวส.หรือเทียบเท่า มีจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 25.4 มัธยมศึกษา มีจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 21.8 ปริญญาตรี มีจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 14.4 และลำดับสุดท้าย คือ สูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละของคนในชุมชนท้องถิ่น ตำบลคลองโคน อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม จำแนกตามอาชีพ

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อาชีพ		
นักเรียน นักศึกษา	13	3.7
รับราชการ	18	5.1
พนักงานบริษัทเอกชน	26	7.3
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	9	2.5
เกษตรกร	72	20.3
รับจ้าง	183	51.7
อื่นๆ	33	9.3
รวม	354	100.0

จากตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละของคนในชุมชนท้องถิ่น ตำบลคลองโคน อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม จำแนกตามอาชีพ จากการสุ่มตัวอย่าง 354 คน พบว่า ส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพรับจ้าง มีจำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 51.7 รองลงมา คือ เกษตรกร มีจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 20.3 อื่นๆ มีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3 พนักงานบริษัทเอกชน มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 รับราชการ มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1 นักเรียน นักศึกษา มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.7 และลำดับสุดท้าย คือ ประกอบธุรกิจส่วนตัว มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนและร้อยละของคนในชุมชนท้องถิ่น ตำบลคลองโคน อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รายได้ต่อเดือน		
ไม่เกิน 10,000 บาท	147	41.5
ตั้งแต่ 10,001 - 20,000 บาท	188	53.1
ตั้งแต่ 20,001 - 30,000 บาท	15	4.2
สูงกว่า 30,001 บาท	4	1.1
รวม	354	100.0

จากตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนและร้อยละของคนในชุมชนท้องถิ่น ตำบลคลองโคน อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม จำแนกตามรายได้ต่อเดือน จากการสุ่มตัวอย่าง 354 คน พบว่า ส่วนใหญ่มีรายได้ ตั้งแต่ 10,001 - 20,000 บาท มีจำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 53.1 รองลงมา คือ ไม่เกิน 10,000 บาท มีจำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 41.5 ตั้งแต่ 20,001 - 30,000 บาท มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2 และลำดับสุดท้าย คือ สูงกว่า 30,001 บาท มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนและร้อยละของคนในชุมชนท้องถิ่น ตำบลคลองโคน อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม จำแนกตามระยะเวลาการอาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลคลองโคน

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระยะเวลาการอาศัยอยู่ในพื้นที่		
ตำบลคลองโคน		
ไม่เกิน 5 ปี	6	1.7
6 - 10 ปี	29	8.2
11 - 15 ปี	41	11.6
16 - 20 ปี	28	7.9
21 ปีขึ้นไป	250	70.6
รวม	354	100.0

จากตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนและร้อยละของคนในชุมชนท้องถิ่น ตำบลคลองโคน อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม จำแนกตามระยะเวลาการอาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลคลองโคน จากการสุ่มตัวอย่าง 354 คน พบว่า ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลคลองโคนระยะเวลา 21 ปีขึ้นไป มีจำนวน 250 คน คิดเป็นร้อยละ 70.6 รองลงมา คือ 11 - 15 ปี มีจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 11.6 6 - 10 ปี มีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 8.2 16 - 20 ปี มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.9 และลำดับสุดท้าย คือ ไม่เกิน 5 ปี มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 ตามลำดับ

4.2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม

ในส่วนนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม แสดงในรูปแบบจำนวนและร้อยละ โดยมีการกำหนดเกณฑ์สำหรับการแปลความ ดังนี้

คนในชุมชนท้องถิ่นตอบคำถามถูกมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 50 แสดงว่าคนในชุมชนท้องถิ่นมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

คนในชุมชนท้องถิ่นตอบคำถามถูกน้อยกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 49 แสดงว่าผู้คนในชุมชนท้องถิ่นขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ตารางที่ 4.8 แสดงจำนวนและร้อยละของคนในชุมชนท้องถิ่น ตำบลคลองโคน อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม จำแนกตามข้อมูลความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	ถูก	ผิด	แปลความ
คำว่า “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” คือ การท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	352 (99.4)	2 (0.6)	มีความรู้ ความเข้าใจ
หลักการของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ จะต้องหลีกเลี่ยงการสร้างผลกระทบทางด้านลบต่อสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ	347 (98.0)	7 (2.0)	มีความรู้ ความเข้าใจ
การท่องเที่ยวเชิงนิเวศช่วยสร้างงาน สร้างรายได้ให้กับคนในชุมชนท้องถิ่นป่าชายเลนคลองโคน	342 (96.6)	12 (3.4)	มีความรู้ ความเข้าใจ

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	ถูก	ผิด	แปลความ
การท่องเที่ยวเชิงนิเวศไม่จำเป็นต้องมีการบริหารจัดการพื้นที่ให้มีความยั่งยืน	257 (72.6)	97 (27.4)	มีความรู้ ความเข้าใจ
เมื่อเกิดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศขึ้น ทำให้ ทรัพยากรธรรมชาติในชุมชน ไม่มีความอุดม สมบูรณ์	235 (66.4)	119 (33.6)	มีความรู้ ความเข้าใจ
คนในชุมชนท้องถิ่นมีหน้าที่รับผิดชอบในการดูแล แหล่งท่องเที่ยวป่าชายเลนคลอง โคน	330 (93.2)	24 (6.8)	มีความรู้ ความเข้าใจ
ผลประโยชน์ที่คนในท้องถิ่นได้รับ คือ ช่วยสร้าง รายได้ให้กับคนในชุมชนท้องถิ่นเพียงอย่างเดียว	150 (42.4) *	204 (57.6)	ขาดความรู้ ความเข้าใจ
การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นความรับผิดชอบของ หน่วยงานภาครัฐเพียงฝ่ายเดียว	237 (66.9)	117 (33.1)	มีความรู้ ความเข้าใจ
การท่องเที่ยวเชิงนิเวศจะเน้นการใช้ผลิตภัณฑ์และ บริการของท้องถิ่นเป็นสำคัญ	234 (66.1)	120 (33.9)	มีความรู้ ความเข้าใจ
การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทำให้วิถีชีวิตของคนใน ท้องถิ่นเปลี่ยนไปจากความเป็นอยู่เดิม	48 (13.6) *	306 (86.4)	ขาดความรู้ ความเข้าใจ
จุดเด่นของป่าชายเลนคลอง โคน คือ เป็นแหล่ง ท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวิถีชีวิตของคนใน ท้องถิ่น	341 (96.3)	13 (3.7)	มีความรู้ ความเข้าใจ
กิจกรรมที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ การ ปลูกป่าชายเลนการศึกษาธรรมชาติและวัฒนธรรม ท้องถิ่น	340 (96.0)	14 (4.0)	มีความรู้ ความเข้าใจ
การให้ข้อมูลกับนักท่องเที่ยว ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญ ของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลอง โคน	337 (95.2)	17 (4.8)	มีความรู้ ความเข้าใจ

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	ถูก	ผิด	แปลความ
ลักษณะเด่นของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จะเน้นการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นสำคัญ (ที่พัก ที่จอดรถ ร้านอาหาร)	199 (56.2)	155 (43.8)	มีความรู้ ความเข้าใจ
การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ยั่งยืน คือ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การจัดการสิ่งแวดล้อม และการมีส่วนร่วมของชุมชน	345 (97.5)	9 (2.5)	มีความรู้ ความเข้าใจ

จากตารางที่ 4.8 แสดงจำนวนและร้อยละของคนในชุมชนท้องถิ่น ตำบลคลองโคน อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม จำแนกตามข้อมูลความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม จากการสุ่มตัวอย่าง 354 คน พบว่า ในภาพรวมคนในชุมชนท้องถิ่นส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จากการสอบถามจากแบบสอบถาม จำนวน 15 ข้อ ประเด็นคำถามเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีคนในท้องถิ่นมีความรู้ความเข้าใจ มีผู้ตอบประเด็นคำถามถูก 13 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 86.67 และขาดความรู้ความเข้าใจ มีผู้ตอบประเด็นคำถามผิด 2 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 13.33

ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า คนในชุมชนท้องถิ่นขาดความรู้ความเข้าใจในประเด็นคำถาม 2 คำถาม คือ ผลประโยชน์ที่คนในท้องถิ่นได้รับ คือ ช่วยสร้างรายได้ให้กับคนในชุมชนท้องถิ่นเพียงอย่างเดียว (เป็นข้อคำถามที่ผิด มีผู้ตอบถูกจำนวน 150 คน ร้อยละ 42.4) และการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทำให้อัตราชีวิตของคนในท้องถิ่นเปลี่ยนไปจากความเป็นอยู่เดิม (เป็นข้อคำถามที่ผิด มีผู้ตอบถูกจำนวน 48 คน ร้อยละ 13.6)

ในขณะที่ ส่วนใหญ่ในภาพรวม มีประเด็นคำถามที่มีคนในท้องถิ่นมีความรู้ความเข้าใจในประเด็นคำถาม 13 ข้อ คือ คำว่า “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” คือ การท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ (เป็นข้อคำถามที่ถูก มีผู้ตอบถูกจำนวน 352 คน ร้อยละ 99.4) หลักการของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ จะต้องหลีกเลี่ยงการสร้างผลกระทบทางด้านลบต่อสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ (เป็นข้อคำถามที่ถูก มีผู้ตอบถูกจำนวน 347 คน ร้อยละ 98.0) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศช่วยสร้างงาน สร้างรายได้ให้กับคนในชุมชนท้องถิ่นป่าชายเลนคลองโคน

(เป็นข้อคำถามที่ถูก มีผู้ตอบถูกจำนวน 342 คน ร้อยละ 96.6) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศไม่จำเป็นต้องมีการบริหารจัดการพื้นที่ให้มีความยั่งยืน (เป็นข้อคำถามที่ผิด มีผู้ตอบถูกจำนวน 257 คน ร้อยละ 72.6) เมื่อเกิดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศขึ้น ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติในชุมชนไม่มีความอุดมสมบูรณ์ (เป็นข้อคำถามที่ผิด มีผู้ตอบถูกจำนวน 235 คน ร้อยละ 66.4) คนในชุมชนท้องถิ่นมีหน้าที่รับผิดชอบในการดูแลแหล่งท่องเที่ยวป่าชายเลนคลองโคโคน (เป็นข้อคำถามที่ถูก มีผู้ตอบถูกจำนวน 330 คน ร้อยละ 93.2) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นความรับผิดชอบของหน่วยงานภาครัฐเพียงฝ่ายเดียว (เป็นข้อคำถามที่ผิด มีผู้ตอบถูกจำนวน 237 คน ร้อยละ 66.9) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศจะเน้นการใช้ผลิตภัณฑ์และบริการของท้องถิ่นเป็นสิ่งสำคัญ (เป็นข้อคำถามที่ถูก มีผู้ตอบถูกจำนวน 234 คน ร้อยละ 66.1) จุดเด่นของป่าชายเลนคลองโคโคน คือ เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น (เป็นข้อคำถามที่ถูก มีผู้ตอบถูกจำนวน 341 คน ร้อยละ 96.3) กิจกรรมที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ การปลูกป่าชายเลนการศึกษาธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่น (เป็นข้อคำถามที่ถูก มีผู้ตอบถูกจำนวน 340 คน ร้อยละ 96.0) การให้ข้อมูลกับนักท่องเที่ยวถือว่าเป็นสิ่งสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคโคน (เป็นข้อคำถามที่ถูก มีผู้ตอบถูกจำนวน 337 คน ร้อยละ 95.2) ลักษณะเด่นของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จะเน้นการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นสำคัญ (ที่พัก ที่จอดรถ ร้านอาหาร) (เป็นข้อคำถามที่ผิด มีผู้ตอบถูกจำนวน 199 คน ร้อยละ 56.2) การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ยั่งยืน คือ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การจัดการสิ่งแวดล้อม และการมีส่วนร่วมของชุมชน (เป็นข้อคำถามที่ถูก มีผู้ตอบถูกจำนวน 345 คน ร้อยละ 97.5)

4.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคโคน จังหวัดสมุทรสงคราม

ในส่วนนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคโคน จังหวัดสมุทรสงครามด้านต่างๆ ในรูปแบบของค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5 ระดับ โดยมีการกำหนดเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.21 - 5.00 หมายถึง มีระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.41 - 4.20 หมายถึง มีระดับการมีส่วนร่วมมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.61 - 3.40 หมายถึง มีระดับการมีส่วนร่วมปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.81 - 2.60 หมายถึง มีระดับการมีส่วนร่วมน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.80 หมายถึง มีระดับการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม

ด้านการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหา และสาเหตุของปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การมีส่วนร่วม
ได้มีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาในพื้นที่ท่องเที่ยว ป่าชายเลนคลองโคน (ปัญหาด้านขยะ ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม ฯลฯ)	3.23	.704	ปานกลาง
ได้มีส่วนร่วมในการค้นหาสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้น (การสนับสนุนจากภาครัฐ การร่วมมือของคนในชุมชน ฯลฯ)	3.01	.807	ปานกลาง
ได้มีส่วนร่วมในการประชุมเกี่ยวกับปัญหาที่พบในพื้นที่ท่องเที่ยว	2.98	.819	ปานกลาง
ได้มีส่วนร่วมในการเสนอแนวทางในการจัดการกับปัญหาที่พบในแหล่งท่องเที่ยว	2.97	.848	ปานกลาง
ได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่พบในแหล่งท่องเที่ยวป่าชายเลนคลองโคน	3.08	.820	ปานกลาง
รวม	3.05	.592	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.9 พบว่าคนในชุมชนท้องถิ่นคลองโคนมีระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.05$ S.D. = .592)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ($\bar{X}$ อยู่ระหว่าง 2.61 - 3.40) เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ได้มีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาในพื้นที่ท่องเที่ยว ป่าชายเลนคลองโคน (ปัญหาด้านขยะ ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม ฯลฯ) ($\bar{X} = 3.23$ S.D. = .704) รองลงมา คือ ได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่พบในแหล่งท่องเที่ยวป่าชายเลนคลองโคน ($\bar{X} = 3.08$ S.D. = .820) ได้มีส่วนร่วมในการค้นหาสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้น (การสนับสนุนจากภาครัฐ การร่วมมือของคนในชุมชน ฯลฯ) ($\bar{X} = 3.01$ S.D. = .807) และได้มีส่วนร่วมในการประชุมเกี่ยวกับปัญหาที่พบในพื้นที่ท่องเที่ยว

($\bar{X} = 2.98$ S.D. = .819) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ได้มีส่วนร่วมในการเสนอแนวทางในการจัดการกับปัญหาที่พบในแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 2.97$ S.D. = .848)

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมในการวางแผนของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม

ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการมีส่วนร่วม
ได้มีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่	3.03	.856	ปานกลาง
ได้มีส่วนร่วมในการประชุมเกี่ยวกับการวางแผนการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.08	.795	ปานกลาง
ได้มีส่วนร่วมในการกำหนดวิธีการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่	3.20	.792	ปานกลาง
ได้มีส่วนร่วมในการเสนอแนวทางในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้มีประสิทธิภาพ	3.12	.808	ปานกลาง
ได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการวางแผนการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมาใช้ในพื้นที่	3.08	.810	ปานกลาง
รวม	3.10	.610	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.10 พบว่าคนในชุมชนท้องถิ่นคลองโคนมีระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผนของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.10$ S.D. = .610)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ($\bar{X}$ อยู่ระหว่าง 2.61 - 3.40) เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ได้มีส่วนร่วมในการกำหนดวิธีการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่ ($\bar{X} = 3.20$ S.D. = .792) รองลงมา คือ ได้มีส่วนร่วมในการเสนอแนวทางในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้มีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.12$ S.D. = .808) ได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการวางแผนการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมาใช้ใน

พื้นที่ ($\bar{X} = 3.08$ S.D. = .610) และได้มีส่วนร่วมในการประชุมเกี่ยวกับการวางแผนการจัดการ
การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ($\bar{X} = 3.08$ S.D. = .795) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ได้มีส่วนร่วมใน
การวางแผนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ($\bar{X} = 3.03$ S.D. = .856)

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของการ
ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม

ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การมีส่วนร่วม
ได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนงานที่วางไว้	3.12	.829	ปานกลาง
ได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิง นิเวศให้กับนักท่องเที่ยว	3.33	.794	ปานกลาง
ได้มีส่วนร่วมในการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ต่างๆ ที่ เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว	3.36	.770	ปานกลาง
ได้มีส่วนร่วมในการดูแลพื้นที่ท่องเที่ยว ป่าชายเลน คลอง โค่นให้มีความยั่งยืน	3.38	.762	ปานกลาง
ได้มีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลกับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมา ท่องเที่ยว	3.23	.794	ปานกลาง
รวม	3.28	.596	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.11 พบว่าคนในชุมชนท้องถิ่นคลองโค่นมีระดับการมีส่วนร่วมของ
ชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโค่น จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการ
มีส่วนร่วมในการดำเนินงานของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโค่น จังหวัดสมุทรสงคราม
ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.28$ S.D. = .596)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง
ทุกข้อ ($\bar{X}$ อยู่ระหว่าง 2.61 - 3.40) เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ได้มีส่วนร่วมใน
การดูแลพื้นที่ท่องเที่ยว ป่าชายเลน คลองโค่นให้มีความยั่งยืน ($\bar{X} = 3.38$ S.D. = .762) รองลงมา
คือ ได้มีส่วนร่วมในการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.36$
S.D. = .770) ได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้กับนักท่องเที่ยว

($\bar{X} = 3.33$ S.D. = .794) และได้มีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลกับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.23$ S.D. = .794) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนงานที่วางไว้ ($\bar{X} = 3.12$ S.D. = .829)

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม

ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการมีส่วนร่วม
ได้รับผลประโยชน์จากนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวป่าชายเลนคลองโคน	2.96	.808	ปานกลาง
ได้ใช้ประโยชน์จากแหล่งท่องเที่ยวป่าชายเลนคลองโคน	3.00	.755	ปานกลาง
ได้รับผลประโยชน์จากการดำเนินงานตามแผนการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	3.07	.707	ปานกลาง
ได้มีอาชีพหลัก หรืออาชีพเสริมจากแหล่งท่องเที่ยว ป่าชายเลนคลองโคน	2.98	.798	ปานกลาง
ได้รับรายได้จากแหล่งท่องเที่ยวป่าชายเลนคลองโคน	2.98	.766	ปานกลาง
รวม	3.00	.545	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.12 พบว่าคนในชุมชนท้องถิ่นคลองโคนมีระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.00$ S.D. = .545)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ($\bar{X}$ อยู่ระหว่าง 2.61 - 3.40) เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ได้รับผลประโยชน์จากการดำเนินงานตามแผนการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.07$ S.D. = .707) รองลงมา คือ ได้ใช้ประโยชน์จากแหล่งท่องเที่ยวป่าชายเลนคลองโคน ($\bar{X} = 3.00$ S.D. = .755) ได้มีอาชีพหลัก หรืออาชีพเสริมจากแหล่งท่องเที่ยว ป่าชายเลนคลองโคน ($\bar{X} = 2.98$ S.D. = .798) และได้รับรายได้จากแหล่งท่องเที่ยวป่าชายเลนคลองโคน ($\bar{X} = 2.98$ S.D. = .766) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ

ได้รับผลประโยชน์จากนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวป่าชายเลนคลองโคโคน ($\bar{X} = 2.96$ S.D. = .808)

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคโคน จังหวัดสมุทรสงคราม

ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการมีส่วนร่วม
ได้มีส่วนร่วมติดตามการดำเนินงานตามแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.08	.766	ปานกลาง
ได้มีส่วนร่วมประเมินผลจากการดำเนินงานตามแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.12	.782	ปานกลาง
ได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ป่าชายเลนให้มีความยั่งยืน	3.35	.786	ปานกลาง
ได้มีส่วนร่วมในการดูแลรักษาความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยวอยู่เสมอ	3.29	.761	ปานกลาง
ได้มีส่วนร่วมในการสรุปผลการดำเนินงานตามแผนการพัฒนาที่วางไว้	3.19	.794	ปานกลาง
รวม	3.20	.580	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.13 พบว่าคนในชุมชนท้องถิ่นคลองโคโคนมีระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.20$ S.D. = .580)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ($\bar{X}$ อยู่ระหว่าง 2.61 - 3.40) เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ป่าชายเลนให้มีความยั่งยืน ($\bar{X} = 3.35$ S.D. = .786) รองลงมาคือ ได้มีส่วนร่วมในการดูแลรักษาความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยวอยู่เสมอ ($\bar{X} = 3.29$ S.D. = .761) ได้มีส่วนร่วมในการสรุปผลการดำเนินงานตามแผนการพัฒนาที่วางไว้ ($\bar{X} = 3.19$ S.D. = .794) และ

ได้มีส่วนร่วมประเมินผลจากการดำเนินงานตามแผนการพัฒนากองท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ($\bar{X} = 3.12$ S.D. = .782) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ได้มีส่วนร่วมติดตามการดำเนินงานตามแผนการพัฒนากองท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ($\bar{X} = 3.08$ S.D. = .766)

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคกน จังหวัดสมุทรสงคราม

การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศป่าชายเลนคลองโคกน จังหวัดสมุทรสงคราม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการมีส่วนร่วม	อันดับ
ด้านการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา	3.05	.592	ปานกลาง	4
ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผน	3.10	.610	ปานกลาง	3
ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน	3.28	.596	ปานกลาง	1
ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์	3.00	.545	ปานกลาง	5
ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล	3.20	.580	ปานกลาง	2
รวม	3.13	.484	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคกน จังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า ในภาพรวมคนในชุมชนท้องถิ่นคลองโคกนนั้น มีระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนอยู่ในระดับการมีส่วนร่วมปานกลางในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคกน จังหวัดสมุทรสงคราม ในทุกๆ ด้าน นอกจากนี้ส่วนใหญ่คนในชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานมากที่สุด ($\bar{X} = 3.28$) รองลงมา คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล ($\bar{X} = 3.20$) ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผน ($\bar{X} = 3.10$) ด้านการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา ($\bar{X} = 3.05$) และส่วนด้านที่คนในชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมน้อยที่สุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ($\bar{X} = 3.00$)

ตารางที่ 4.15 แสดงจำนวนและร้อยละของคนในชุมชนท้องถิ่น ตำบลคลองโคน อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม จำแนกตามข้อมูลการมีส่วนร่วมในการเข้าร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศใน “ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม”

การมีส่วนร่วมในการเข้าร่วมแสดง ความคิดเห็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เข้าร่วม	129	36.4
ไม่เข้าร่วม	6	1.7
ไม่แน่ใจ	219	61.9
รวม	354	100.0

จากตารางที่ 4.15 แสดงจำนวนและร้อยละของคนในชุมชนท้องถิ่น ตำบลคลองโคน อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม จำแนกตามข้อมูลการมีส่วนร่วมในการเข้าร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศใน “ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม” จากการสุ่มตัวอย่าง 354 คน พบว่า ส่วนใหญ่ไม่แน่ใจในการเข้าร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศใน “ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม” มีจำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 61.9 รองลงมา คือ เข้าร่วมแสดงความคิดเห็น มีจำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 36.4 และลำดับสุดท้าย คือ ไม่เข้าร่วมแสดงความคิดเห็น มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 ตามลำดับ

4.2.4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย ซึ่งใช้สถิติขั้นสูงในการประมวลผล โดยในส่วนี้ผู้วิจัยได้ใช้สถิติเชิงอนุมาน ในการทดสอบสมมติฐาน และหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น และตัวแปรตาม โดยใช้ค่าสถิติทดสอบการหาจำนวนร้อยละ (Percentage)

สมมติฐาน ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของคนในท้องถิ่นที่แตกต่างกัน (เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระยะเวลาการอาศัยอยู่ที่คลองโคกน) อาจจะมีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคกน จังหวัดสมุทรสงครามแตกต่างกัน

ในการทดสอบทดสอบสมมติฐาน

ตัวแปรต้น คือ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของคนในท้องถิ่น ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระยะเวลาการอาศัยอยู่ที่คลองโคกน

ตัวแปรตาม คือ ระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคกน จังหวัดสมุทรสงคราม

สามารถเขียนสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของคนในท้องถิ่นที่แตกต่างกัน (เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระยะเวลาการอาศัยอยู่ที่คลองโคกน) อาจจะมีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคกน จังหวัดสมุทรสงคราม ไม่แตกต่างกัน

H_a : ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของคนในท้องถิ่นที่แตกต่างกัน (เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระยะเวลาการอาศัยอยู่ที่คลองโคกน) อาจจะมีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคกน จังหวัดสมุทรสงคราม แตกต่างกัน

การวิจัยในครั้งนี้ใช้ค่าสถิติ การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent Samples T-test) โดยใช้ค่าสถิติทดสอบค่า T-test ในการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับตัวแปร และการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวน (F-test หรือ ANOVA) ในการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับตัวแปร และหาความสัมพันธ์ของตัวแปรที่มีมากกว่า 2 ตัวแปรที่ไม่เกี่ยวข้องกัน ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05 และจะยอมรับ (H_a) แทน

ตารางที่ 4.16 ผลการทดสอบสมมติฐานของระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา จำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ของคนในท้องถิ่น

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ของคนในท้องถิ่น		ด้านการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและ สาเหตุของปัญหา				
		$\bar{X}$	SD	T-test	P-value	ผลการทดสอบ
เพศ	ชาย	3.06	.608	.121	.903	ไม่แตกต่าง
	หญิง	3.05	.583			
		$\bar{X}$	SD	F-test	P-value	ผลการทดสอบ
อายุ	15 - 25 ปี	3.04	.589	3.748	.011 *	แตกต่างกัน
	26 - 35 ปี	3.06	.581			
	36 - 45 ปี	3.16	.570			
	46 ปีขึ้นไป	2.86	.616			
ระดับการศึกษา	ประถมศึกษา	3.14	.642	3.692	.006 *	แตกต่างกัน
	มัธยมศึกษา	3.16	.592			
	อนุปริญญา ปวช.ปวส.	2.96	.517			
	ปริญญาตรี	2.84	.494			
	สูงกว่าปริญญาตรี	3.13	.721			
อาชีพ	นักเรียน นักศึกษา	3.15	.726	2.649	.016 *	แตกต่างกัน
	รับราชการ	2.98	.800			
	พนักงานบริษัทเอกชน	2.82	.388			
	ประกอบธุรกิจส่วนตัว	3.31	.872			
	เกษตรกร	2.89	.563			
	รับจ้าง	3.12	.575			
	อื่นๆ	3.16	.520			

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ของคนในท้องถิ่น		ด้านการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและ สาเหตุของปัญหา				
		$\bar{X}$	SD	F-test	P-value	ผลการทดสอบ
รายได้ต่อเดือน	ไม่เกิน 10,000 บาท	3.03	.651	2.429	.065	ไม่แตกต่าง
	ตั้งแต่ 10,001 - 20,000 บาท	3.04	.486			
	ตั้งแต่ 20,001 - 30,000 บาท	3.36	1.00			
	สูงกว่า 30,001 บาท	3.55	.597			
ระยะเวลาการอาศัย อยู่ในพื้นที่ตำบล คลองโคน	ไม่เกิน 5 ปี	3.43	.585	.737	.567	ไม่แตกต่าง
	6 - 10 ปี	3.11	.671			
	11 - 15 ปี	3.06	.756			
	16 - 20 ปี	3.01	.736			
	21 ปีขึ้นไป	3.04	.533			

หมายเหตุ. * ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ (P-value) มีค่าน้อยกว่า 0.05

จากตารางที่ 4.16 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานของระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา จำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ของคนในท้องถิ่น ด้วยค่าสถิติ T-test และ F-test หรือ (ANOVA) ผลการวิเคราะห์ พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของคนในท้องถิ่น ได้แก่ เพศ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระยะเวลาการอาศัยอยู่ที่คลองโคน มีค่า P-value เท่ากับ .903 , .065 , .567 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) กล่าวคือ คนในท้องถิ่นที่มี เพศ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระยะเวลาการอาศัยอยู่ที่คลองโคนที่แตกต่างกัน จะมีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ไม่แตกต่างกัน ในขณะที่ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของคนในท้องถิ่น ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ มีค่า P-value เท่ากับ .011 , .006 , .016 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) กล่าวคือ คนในท้องถิ่นที่มี อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพที่แตกต่างกัน จะมีผลต่อระดับการมี

ส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของช่วงอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ จะได้ผลดังตารางที่ 4.17 - 4.19

ตารางที่ 4.17 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา เป็นรายคู่ระหว่างช่วงอายุ

อายุ	$\bar{X}$	15 - 25 ปี	26 - 35 ปี	36 - 45 ปี	46 ปีขึ้นไป
15 - 25 ปี	3.04	-	.0270	.1281	-.1763
26 - 35 ปี	3.06	-.270	-	.1011	-.2033 *
36 - 45 ปี	3.16	-.1281	-.1011	-	-.3044 *
46 ปีขึ้นไป	2.86	.1763	.2033 *	.3044 *	-

หมายเหตุ. * มีนัยสำคัญทางสถิติ (P-value) ที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.17 ผลการเปรียบเทียบภายหลัง พบว่า คนในท้องถิ่นที่มีช่วงอายุต่างกัน จะมีระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งพบ 2 คู่ ที่แตกต่างกัน ได้แก่ คู่ที่ 1 คือ ช่วงอายุ 46 ปีขึ้นไป กับช่วงอายุ 26 - 35 ปี และคู่ที่ 2 คือ ช่วงอายุ 46 ปีขึ้นไป กับช่วงอายุ 36 - 45 ปี โดยคนในท้องถิ่นที่มีช่วงอายุ 46 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 2.86$) มีค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาน้อยกว่าค่าเฉลี่ยของคนในท้องถิ่นที่มีช่วงอายุ 26 - 35 ปี ($\bar{X} = 3.06$) และช่วงอายุ 36 - 45 ปี ($\bar{X} = 3.16$)

ตารางที่ 4.18 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา เป็นรายคู่ระหว่างช่วงระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อนุปริญญา ปวช.ปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
ประถมศึกษา	3.14	-	.0209	-.1846 *	-.2970 *	-.0068
มัธยมศึกษา	3.16	-.0209	-	-.2055 *	-.3179 *	-.0277
อนุปริญญา ปวช.ปวส.	2.96	.1846 *	.2055 *	-	-.1124	.1778
ปริญญาตรี	2.84	.2910 *	.3179 *	.1124	-	.2902
สูงกว่าปริญญาตรี	3.13	.0068	.0277	-.1778	-.2902	-

หมายเหตุ. * มีนัยสำคัญทางสถิติ (P-value) ที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.18 ผลการเปรียบเทียบภายหลัง พบว่า คนในท้องถิ่นที่มีช่วงระดับการศึกษาต่างกันจะมีระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งพบ 4 คู่ ที่แตกต่างกัน ได้แก่ คู่ที่ 1 คือ ช่วงระดับการศึกษา อนุปริญญา ปวช.ปวส. กับช่วงระดับการศึกษา ประถมศึกษา คู่ที่ 2 คือ ช่วงระดับการศึกษา อนุปริญญา ปวช.ปวส. กับช่วงระดับการศึกษา มัธยมศึกษา คู่ที่ 3 คือ ช่วงระดับการศึกษา ปริญญาตรี กับช่วงระดับการศึกษา ประถมศึกษา และคู่ที่ 4 คือ ช่วงระดับการศึกษา ปริญญาตรี กับช่วงระดับการศึกษา มัธยมศึกษา โดยคนในท้องถิ่นที่มีช่วงระดับการศึกษา อนุปริญญา ปวช.ปวส. ($\bar{X} = 2.96$) มีค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาน้อยกว่าค่าเฉลี่ยของคนในท้องถิ่นที่มีช่วงระดับการศึกษา ประถมศึกษา ($\bar{X} = 3.14$) และช่วงระดับการศึกษา มัธยมศึกษา ($\bar{X} = 3.16$) เช่นเดียวกับ คนในท้องถิ่นที่มีช่วงระดับการศึกษา ปริญญาตรี ($\bar{X} = 2.84$) มีค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาน้อยกว่าค่าเฉลี่ยของคนในท้องถิ่นที่มีช่วงระดับการศึกษา ประถมศึกษา ($\bar{X} = 3.14$) และช่วงระดับการศึกษา มัธยมศึกษา ($\bar{X} = 3.16$)

ตารางที่ 4.19 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา เป็นรายคู่ระหว่างช่วงอาชีพ

อาชีพ	$\bar{X}$	นักเรียน นักศึกษา	รับ ราชการ	พนักงาน บริษัท	ธุรกิจ ส่วนตัว	เกษตร กร	รับจ้าง	อื่นๆ
นักเรียน นักศึกษา	3.15	-	-1.1767	-0.3385	.1573	-0.2622	-0.0314	.0037
รับราชการ	2.98	-1.1761	-	-0.1624	.3333	-0.0861	.1446	.1798
พนักงานบริษัท	2.82	.3385	.1624	-	.4957 *	.0763	.3070 *	.3422 *
ธุรกิจส่วนตัว	3.31	-.1573	-.3333	-.4957 *	-	-.4194 *	-.1887	-.1535
เกษตรกร	2.89	.2622	.0861	-.0763	.4194 *	-	.2307 *	.2659 *
รับจ้าง	3.12	.0314	-.1446	-.3070 *	.1887	-.2307 *	-	.0352
อื่นๆ	3.16	-.0037	-.1798	-.3422 *	.1535	-.2695 *	-.0352	-

หมายเหตุ. * มีนัยสำคัญทางสถิติ (P-value) ที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.19 ผลการเปรียบเทียบภายหลัง พบว่า คนในท้องถิ่นที่มีช่วงอาชีพต่างกันจะมีระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งพบ 6 คู่ ที่แตกต่างกัน ได้แก่ คู่ที่ 1 คือ ช่วงอาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน กับช่วงอาชีพ ประกอบธุรกิจส่วนตัว คู่ที่ 2 คือ ช่วงอาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน กับช่วงอาชีพ รับจ้าง คู่ที่ 3 คือ ช่วงอาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน กับช่วงอาชีพ อื่นๆ คู่ที่ 4 คือ ช่วงอาชีพ เกษตรกร กับช่วงอาชีพ ประกอบธุรกิจส่วนตัว คู่ที่ 5 คือ ช่วงอาชีพ เกษตรกร กับช่วงอาชีพ รับจ้าง และคู่ที่ 6 คือ ช่วงอาชีพ เกษตรกร กับช่วงอาชีพ อื่นๆ โดยคนในท้องถิ่นที่มีช่วงอาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน ($\bar{X} = 2.82$) มีค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาน้อยกว่าค่าเฉลี่ยของคนในท้องถิ่นที่มีช่วงอาชีพ ประกอบธุรกิจส่วนตัว ($\bar{X} = 3.31$) ช่วงอาชีพ รับจ้าง ($\bar{X} = 3.12$) และช่วงอาชีพ อื่นๆ ($\bar{X} = 3.16$) เช่นเดียวกับ คนในท้องถิ่นที่มีช่วงอาชีพ เกษตรกร ($\bar{X} = 2.89$) มีค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัด

สมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาน้อยกว่าค่าเฉลี่ยของคนในท้องถิ่นที่มีช่วงอาชีพ ประกอบธุรกิจส่วนตัว ($\bar{X} = 3.31$) ช่วงอาชีพ รับจ้าง ($\bar{X} = 3.12$) และช่วงอาชีพ อื่นๆ ($\bar{X} = 3.16$)

ตารางที่ 4.20 ผลการทดสอบสมมติฐานของระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผน จำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ของคนในท้องถิ่น

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ของคนในท้องถิ่น		ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผน				
		$\bar{X}$	SD	T-test	P-value	ผลการทดสอบ
เพศ	ชาย	3.13	.628	.759	.449	ไม่แตกต่าง
	หญิง	3.08	.599			
		$\bar{X}$	SD	F-test	P-value	ผลการทดสอบ
อายุ	15 - 25 ปี	3.07	.586	2.617	.051	ไม่แตกต่าง
	26 - 35 ปี	3.05	.574			
	36 - 45 ปี	3.23	.625			
	46 ปีขึ้นไป	3.00	.640			
ระดับการศึกษา	ประถมศึกษา	3.26	.642	6.554	.000 *	แตกต่างกัน
	มัธยมศึกษา	3.21	.636			
	อนุปริญญา ปวช.ปวส.	2.92	.525			
	ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี	2.89 3.00	.460 .707			
อาชีพ	นักเรียน นักศึกษา	3.20	.548	3.030	.007 *	แตกต่างกัน
	รับราชการ	2.87	.794			
	พนักงานบริษัทเอกชน	2.88	.294			
	ประกอบธุรกิจส่วนตัว	3.11	1.03			
	เกษตรกร	3.94	.534			
	รับจ้าง	3.19	.615			
	อื่นๆ	3.24	.574			

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ของคนในท้องถิ่น		ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผน				
		$\bar{X}$	SD	F-test	P-value	ผลการทดสอบ
รายได้ต่อเดือน	ไม่เกิน 10,000 บาท	3.01	.603	3.449	.017 *	แตกต่างกัน
	ตั้งแต่ 10,001 - 20,000 บาท	3.14	.557			
	ตั้งแต่ 20,001 - 30,000 บาท	3.43	1.06			
	สูงกว่า 30,001 บาท	3.55	.412			
ระยะเวลาการอาศัย อยู่ในพื้นที่ตำบล คลองโคน	ไม่เกิน 5 ปี	3.23	.428	.484	.748	ไม่แตกต่าง
	6 - 10 ปี	2.99	.711			
	11 - 15 ปี	3.09	.681			
	16 - 20 ปี	3.04	.644			
	21 ปีขึ้นไป	3.12	.586			

หมายเหตุ. * ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ (P-value) มีค่าน้อยกว่า 0.05

จากตารางที่ 4.20 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานของระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผน จำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ของคนในท้องถิ่น ด้วยค่าสถิติ T-test และ F-test หรือ (ANOVA) ผลการวิเคราะห์ พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของคนในท้องถิ่น ได้แก่ เพศ อายุ และระยะเวลาการอาศัยอยู่ที่คลองโคน มีค่า P-value เท่ากับ .449 , .051 , .748 ซึ่งมีความมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) กล่าวคือ คนในท้องถิ่นที่มี เพศ อายุ และระยะเวลาการอาศัยอยู่ที่คลองโคนที่แตกต่างกัน จะมีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ไม่แตกต่างกัน ในขณะที่ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของคนในท้องถิ่น ได้แก่ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีค่า P-value เท่ากับ .000 , .007 , .017 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) กล่าวคือ คนในท้องถิ่นที่มี ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน จะมีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของช่วงระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ย ต่อเดือน จะได้ผลดังตารางที่ 4.21 - 4.23

ตารางที่ 4.21 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผน เป็นรายคู่ระหว่างช่วงระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อนุปริญญา ปวช.ปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
ประถมศึกษา	3.26	-	-.0463	-.3322 *	-.3665 *	-.2567
มัธยมศึกษา	3.21	.0463	-	-.2859 *	-.3202 *	-.2104
อนุปริญญา ปวช.ปวส.	2.92	.3322 *	.2859 *	-	-.0342	.0756
ปริญญาตรี	2.89	.3665 *	.3202 *	.0342	-	.1098
สูงกว่าปริญญาตรี	3.00	.2567	.2104	-.0756	-.1098	-

หมายเหตุ. * มีนัยสำคัญทางสถิติ (P-value) ที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.21 ผลการเปรียบเทียบภายหลัง พบว่า คนในท้องถิ่นที่มีช่วงระดับการศึกษาต่างกันจะมีระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งพบ 4 คู่ ที่แตกต่างกัน ได้แก่ คู่ที่ 1 คือ ช่วงระดับการศึกษา อนุปริญญา ปวช.ปวส. กับช่วงระดับการศึกษา ประถมศึกษา คู่ที่ 2 คือ ช่วงระดับการศึกษา อนุปริญญา ปวช.ปวส. กับช่วงระดับการศึกษา มัธยมศึกษา คู่ที่ 3 คือ ช่วงระดับการศึกษา ปริญญาตรี กับช่วงระดับการศึกษา ประถมศึกษา และคู่ที่ 4 คือ ช่วงระดับการศึกษา ปริญญาตรี กับช่วงระดับการศึกษา มัธยมศึกษา โดยคนในท้องถิ่นที่มีช่วงระดับการศึกษา อนุปริญญา ปวช.ปวส. ($\bar{X} = 2.92$) มีค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาน้อยกว่าค่าเฉลี่ยของคนในท้องถิ่นที่มีช่วงระดับการศึกษา ประถมศึกษา ($\bar{X} = 3.26$) และช่วงระดับการศึกษา มัธยมศึกษา ($\bar{X} = 3.21$) เช่นเดียวกับ คนในท้องถิ่นที่มีช่วงระดับการศึกษา ปริญญาตรี ($\bar{X} = 2.89$) มีค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยว

เชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคกน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาน้อยกว่าค่าเฉลี่ยของคนในท้องถิ่นที่มีช่วงระดับการศึกษา ประถมศึกษา ($\bar{X} = 3.26$) และช่วงระดับการศึกษา มัธยมศึกษา ($\bar{X} = 3.21$)

ตารางที่ 4.22 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคกน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผน เป็นรายคู่ระหว่างช่วงอาชีพ

อาชีพ	$\bar{X}$	นักเรียน นักศึกษา	รับ ราชการ	พนักงาน บริษัท	ธุรกิจ ส่วนตัว	เกษตร กร	รับจ้าง	อื่นๆ
นักเรียน นักศึกษา	3.20	-	-.3333	-.3231	-.0889	-.2639	-.0087	.0424
รับราชการ	2.87	.3333	-	.0103	.2444	.0694	.3246 *	.3758 *
พนักงานบริษัท	2.88	.3231	-.0103	-	.2342	.0592	.3143 *	.3655 *
ธุรกิจส่วนตัว	3.11	.0889	-.2444	-.2342	-	-.1750	.0801	.1313
เกษตรกร	3.94	.2639	-.0694	-.0592	.1750	-	.2551 *	.3063 *
รับจ้าง	3.19	.0087	-.3246 *	-.3143 *	-.0801	-.2551 *	-	.0512
อื่นๆ	3.24	-.0424	-.3758 *	-.3655 *	-.1313	-.3063 *	-.0512	-

หมายเหตุ. * มีนัยสำคัญทางสถิติ (P-value) ที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.22 ผลการเปรียบเทียบภายหลัง พบว่า คนในท้องถิ่นที่มีช่วงอาชีพต่างกันจะมีระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคกน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งพบ 6 คู่ ที่แตกต่างกัน ได้แก่ คู่ที่ 1 คือ ช่วงอาชีพ รับราชการ กับช่วงอาชีพรับจ้าง คู่ที่ 2 คือ ช่วงอาชีพ รับราชการ กับช่วงอาชีพ อื่นๆ คู่ที่ 3 คือ ช่วงอาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน กับช่วงอาชีพ รับจ้าง คู่ที่ 4 คือ ช่วงอาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน กับช่วงอาชีพ อื่นๆ คู่ที่ 5 คือ ช่วงอาชีพ เกษตรกร กับช่วงอาชีพ รับจ้าง และคู่ที่ 6 คือ ช่วงอาชีพ เกษตรกร กับช่วงอาชีพ อื่นๆ โดยคนในท้องถิ่นที่มีช่วงอาชีพ รับราชการ ($\bar{X} = 2.87$) มีค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคกน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผนน้อยกว่าค่าเฉลี่ยของคนในท้องถิ่นที่มีช่วงอาชีพ รับจ้าง ($\bar{X} = 3.19$)

ช่วงอาชีพ อื่นๆ ($\bar{X} = 3.24$) เช่นเดียวกับ คนในท้องถิ่นที่มีช่วงอาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน ($\bar{X} = 2.88$) มีค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคกน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผนน้อยกว่าค่าเฉลี่ย ของคนในท้องถิ่นที่มีช่วงอาชีพ รับจ้าง ($\bar{X} = 3.19$) ช่วงอาชีพ อื่นๆ ($\bar{X} = 3.24$) ในขณะที่คนในท้องถิ่นที่มีช่วงอาชีพ เกษตรกร ($\bar{X} = 3.94$) มีค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคกน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผนมากกว่าค่าเฉลี่ยของคนในท้องถิ่นที่มีช่วงอาชีพ รับจ้าง ($\bar{X} = 3.19$) ช่วงอาชีพ อื่นๆ ($\bar{X} = 3.24$)

ตารางที่ 4.23 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคกน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผน เป็นรายคู่ระหว่างช่วงรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	$\bar{X}$	ไม่เกิน 10,000 บาท	ตั้งแต่ 10,001 – 20,000 บาท	ตั้งแต่ 20,001 – 30,000 บาท	สูงกว่า 30,001 บาท
ไม่เกิน 10,000 บาท	3.03	-	.1236	.4131 *	.5364
ตั้งแต่ 10,001 - 20,000 บาท	3.04	-.1236	-	.2894	.4128
ตั้งแต่ 20,001 - 30,000 บาท	3.36	-.4131 *	-.2894	-	.1233
สูงกว่า 30,001 บาท	3.55	-.5364	-.4128	-.1233	-

หมายเหตุ. * มีนัยสำคัญทางสถิติ (P-value) ที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.23 ผลการเปรียบเทียบภายหลัง พบว่า คนในท้องถิ่นที่มีช่วงรายได้ต่อเดือนต่างกันจะมีระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคกน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งพบ 1 คู่ ที่แตกต่างกัน คือ คู่ที่ 1 คือ ช่วงรายได้ต่อเดือน ไม่เกิน 10,000 บาท กับช่วงรายได้ต่อเดือน ตั้งแต่ 20,001 - 30,000 บาท โดยคนในท้องถิ่นที่มีช่วงรายได้ต่อเดือน ไม่เกิน 10,000 บาท ($\bar{X} = 3.03$) มีค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคกน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วม

ในการวางแผนแตกต่างกัน น้อยกว่าค่าเฉลี่ยของคนในท้องถิ่นที่มีช่วงรายได้ต่อเดือน ตั้งแต่ 20,001 - 30,000 บาท ($\bar{X} = 3.36$)

ตารางที่ 4.24 ผลการทดสอบสมมติฐานของระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคกน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน จำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ของคนในท้องถิ่น

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ของคนในท้องถิ่น		ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน				
		$\bar{X}$	SD	T-test	P-value	ผลการทดสอบ
เพศ	ชาย	3.30	.611			
	หญิง	3.28	.588			
		$\bar{X}$	SD	F-test	P-value	ผลการทดสอบ
อายุ	15 - 25 ปี	3.30	.617			
	26 - 35 ปี	3.36	.550			
	36 - 45 ปี	3.31	.607			
	46 ปีขึ้นไป	3.08	.608			
ระดับการศึกษา	ประถมศึกษา	3.30	.587			
	มัธยมศึกษา	3.41	.665			
	อนุปริญญา ปวช.ปวส.	3.24	.550			
	ปริญญาตรี	3.19	.561			
	สูงกว่าปริญญาตรี	2.98	.604			
อาชีพ	นักเรียน นักศึกษา	3.37	.743			
	รับราชการ	2.98	.760			
	พนักงานบริษัทเอกชน	3.28	.490			
	ประกอบธุรกิจส่วนตัว	3.60	.883			
	เกษตรกร	3.01	.435			
	รับจ้าง	3.39	.571			
	อื่นๆ	3.35	.656			

ตารางที่ 4.24 (ต่อ)

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ของคนในท้องถิ่น		ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน				
		$\bar{X}$	SD	F-test	P-value	ผลการทดสอบ
รายได้ต่อเดือน	ไม่เกิน 10,000 บาท	3.22	.649	2.457	.063	ไม่แตกต่าง
	ตั้งแต่ 10,001 - 20,000 บาท	3.31	.488			
	ตั้งแต่ 20,001 - 30,000 บาท	3.51	1.01			
	สูงกว่า 30,001 บาท	3.80	.938			
ระยะเวลาการอาศัย อยู่ในพื้นที่ตำบล คลองโคน	ไม่เกิน 5 ปี	3.47	.468	1.058	.377	ไม่แตกต่าง
	6 - 10 ปี	3.23	.711			
	11 - 15 ปี	3.17	.668			
	16 - 20 ปี	3.17	.690			
	21 ปีขึ้นไป	3.32	.559			

หมายเหตุ. * ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ (P-value) มีค่าน้อยกว่า 0.05

จากตารางที่ 4.24 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานของระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน จำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ของคนในท้องถิ่น ด้วยค่าสถิติ T-test และ F-test หรือ (ANOVA) ผลการวิเคราะห์ พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของคนในท้องถิ่น ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระยะเวลาการอาศัยอยู่ที่คลองโคน มีค่า P-value เท่ากับ .742 , .101 , .063 , .377 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) กล่าวคือ คนในท้องถิ่นที่มี เพศ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระยะเวลาการอาศัยอยู่ที่คลองโคน ที่แตกต่างกัน จะมีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ไม่แตกต่างกัน ในขณะที่ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของคนในท้องถิ่น ได้แก่ อายุ และอาชีพ มีค่า P-value เท่ากับ .025 , .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) กล่าวคือ คนในท้องถิ่นที่มี อายุ และอาชีพ ที่แตกต่างกัน จะมีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม แตกต่างกัน อย่าง

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของช่วงอายุ และอาชีพ จะได้ผลตาราง ดังต่อไปนี้ จะได้ผลดังตารางที่ 4.25 - 4.26

ตารางที่ 4.25 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคกน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน เป็นรายคู่ระหว่างช่วงอายุ

อายุ	$\bar{X}$	15 - 25 ปี	26 - 35 ปี	36 - 45 ปี	46 ปีขึ้นไป
15 - 25 ปี	3.30	-	.0558	.0033	-0.2192 *
26 - 35 ปี	3.36	-.0558	-	-.0524	-0.2749 *
36 - 45 ปี	3.31	-.0033	.0524	-	-0.2225 *
46 ปีขึ้นไป	3.08	.2192 *	.2749 *	.2225 *	-

หมายเหตุ. * มีนัยสำคัญทางสถิติ (P-value) ที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.25 ผลการเปรียบเทียบภายหลัง พบว่า คนในท้องถิ่นที่มีช่วงอายุต่างกัน จะมีระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคกน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งพบ 3 คู่ ที่แตกต่างกัน ได้แก่ คู่ที่ 1 คือ ช่วงอายุ 46 ปีขึ้นไป กับช่วงอายุ 15 - 25 ปี คู่ที่ 2 คือ ช่วงอายุ 46 ปีขึ้นไป กับช่วงอายุ 26-35 ปี และคู่ที่ 3 คือ ช่วงอายุ 46 ปีขึ้นไป กับช่วงอายุ 36 - 45 ปี โดยคนในท้องถิ่นที่มีช่วงอายุ 46 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 3.08$) มีค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคกน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานน้อยกว่าค่าเฉลี่ยของคนในท้องถิ่นที่มีช่วงอายุ 15 - 25 ปี ($\bar{X} = 3.30$) ช่วงอายุ 26 - 35 ปี ($\bar{X} = 3.36$) และช่วงอายุ 36 - 45 ปี ($\bar{X} = 3.31$)

ตารางที่ 4.26 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน เป็นรายคู่ระหว่างช่วงอาชีพ

อาชีพ	$\bar{X}$	นักเรียน นักศึกษา	รับ ราชการ	พนักงาน บริษัท	ธุรกิจ ส่วนตัว	เกษตร กร	รับจ้าง	อื่นๆ
นักเรียน นักศึกษา	3.37	-	-.3915	-.0923	.2308	-.3581 *	.0198	-.0238
รับราชการ	2.98	.3915	-	.2991	.6222 *	.0333	.4113 *	.3677 *
พนักงานบริษัท	3.28	.0923	-.2991	-	.3231	-.2658 *	.1121	.0685
ธุรกิจส่วนตัว	3.60	-.2308	-.6222 *	-.3231	-	-.5889 *	-.2109	-.2545
เกษตรกร	3.01	.3581 *	-.0333	.2658 *	.5889 *	-	.3780 *	.3343 *
รับจ้าง	3.39	-.0198	-.4113 *	-.1121	.2109	-.3780 *	-	-.0436
อื่นๆ	3.35	.0238	-.3677 *	-.0685	.2545	-.3343 *	.0436	-

หมายเหตุ. * มีนัยสำคัญทางสถิติ (P-value) ที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.26 ผลการเปรียบเทียบภายหลัง พบว่า คนในท้องถิ่นที่มีช่วงอาชีพต่างกันจะมีระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งพบ 8 คู่ ที่แตกต่างกัน ได้แก่ คู่ที่ 1 คือ ช่วงอาชีพ รับราชการ กับช่วงอาชีพ ประกอบธุรกิจส่วนตัว คู่ที่ 2 คือ ช่วงอาชีพ รับราชการ กับช่วงอาชีพ รับจ้าง คู่ที่ 3 คือ ช่วงอาชีพ รับราชการ กับช่วงอาชีพ อื่นๆ คู่ที่ 4 คือ ช่วงอาชีพ เกษตรกร กับช่วงอาชีพ นักเรียน นักศึกษา คู่ที่ 5 คือ ช่วงอาชีพ เกษตรกร กับช่วงอาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน คู่ที่ 6 คือ ช่วงอาชีพ เกษตรกร กับช่วงอาชีพ ประกอบธุรกิจส่วนตัว คู่ที่ 7 คือ ช่วงอาชีพ เกษตรกร กับช่วงอาชีพ รับจ้าง และคู่ที่ 8 คือ ช่วงอาชีพ เกษตรกร กับช่วงอาชีพ อื่นๆ โดยคนในท้องถิ่นที่มีช่วงอาชีพ รับราชการ ($\bar{X} = 2.98$) มีค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานน้อยกว่าค่าเฉลี่ยของคนในท้องถิ่นที่มีช่วงอาชีพ ประกอบธุรกิจส่วนตัว ($\bar{X} = 3.60$) ช่วงอาชีพ รับจ้าง ($\bar{X} = 3.39$) และช่วงอาชีพ อื่นๆ ($\bar{X} = 3.35$) เช่นเดียวกับ คนในท้องถิ่นที่มีช่วงอาชีพ เกษตรกร ($\bar{X} = 3.01$) มีค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน

จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานน้อยกว่าค่าเฉลี่ยของคนในท้องถิ่นที่มีช่วงอาชีพ นักเรียน นักศึกษา ($\bar{X} = 3.37$) ช่วงอาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน ($\bar{X} = 3.28$) ช่วงอาชีพ ประกอบธุรกิจส่วนตัว ($\bar{X} = 3.60$) ช่วงอาชีพ รับจ้าง ($\bar{X} = 3.39$) และช่วงอาชีพ อื่นๆ ($\bar{X} = 3.35$)

ตารางที่ 4.27 ผลการทดสอบสมมติฐานของระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ จำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ของคนในท้องถิ่น

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ของคนในท้องถิ่น		ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์				
		$\bar{X}$	SD	T-test	P-value	ผลการทดสอบ
เพศ	ชาย	3.08	.577	2.154	.032 *	แตกต่างกัน
	หญิง	2.95	.521			
		$\bar{X}$	SD	F-test	P-value	ผลการทดสอบ
อายุ	15 - 25 ปี	3.06	.624	1.444	.230	ไม่แตกต่าง
	26 - 35 ปี	2.98	.485			
	36 - 45 ปี	3.04	.525			
	46 ปีขึ้นไป	2.88	.607			
ระดับการศึกษา	ประถมศึกษา	3.10	.516	9.011	.000 *	แตกต่างกัน
	มัธยมศึกษา	3.11	.547			
	อนุปริญญา ปวช.ปวส.	2.92	.485			
	ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี	2.81 2.24	.472 .921			
อาชีพ	นักเรียน นักศึกษา	3.08	.608	5.950	.000 *	แตกต่างกัน
	รับราชการ	2.43	.918			
	พนักงานบริษัทเอกชน	2.83	.303			
	ประกอบธุรกิจส่วนตัว	3.24	.754			
	เกษตรกร	2.88	.457			
	รับจ้าง	3.09	.475			
	อื่นๆ	3.08	.654			

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ของคนในท้องถิ่น		ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์				
		$\bar{X}$	SD	F-test	P-value	ผลการทดสอบ
รายได้ต่อเดือน	ไม่เกิน 10,000 บาท	3.00	.583	1.012	.387	ไม่แตกต่าง
	ตั้งแต่ 10,001 - 20,000 บาท	3.01	.492			
	ตั้งแต่ 20,001 - 30,000 บาท	2.95	.621			
	สูงกว่า 30,001 บาท	2.55	1.124			
ระยะเวลาการอาศัย อยู่ในพื้นที่ตำบล คลองโคน	ไม่เกิน 5 ปี	3.47	.755	4.416	.002 *	แตกต่างกัน
	6 - 10 ปี	2.72	.582			
	11 - 15 ปี	2.83	.756			
	16 - 20 ปี	3.03	.613			
	21 ปีขึ้นไป	3.04	.468			

หมายเหตุ. * ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ (P-value) มีค่าน้อยกว่า 0.05

จากตารางที่ 4.27 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานของระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ จำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ของคนในท้องถิ่น ด้วยค่าสถิติ T-test และ F-test หรือ (ANOVA) ผลการวิเคราะห์ พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของคนในท้องถิ่น ได้แก่ อายุ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีค่า P-value เท่ากับ .230 , .387 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) กล่าวคือ คนในท้องถิ่นที่มี อายุ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน จะมีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ไม่แตกต่างกัน ในขณะที่ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของคนในท้องถิ่น ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ และระยะเวลาการอาศัยอยู่ที่คลองโคน มีค่า P-value เท่ากับ .032 , .000 , .000 , .002 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) กล่าวคือ คนในท้องถิ่นที่มี เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ และระยะเวลาการอาศัยอยู่ที่คลองโคนที่แตกต่างกัน จะมีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม แตกต่างกัน อย่าง

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของช่วงเพศ ระดับการศึกษา อาชีพ และระยะเวลาการอาศัยอยู่ที่คลอง โคน จะได้ผลตาราง จะได้ผลดังตารางที่ 4.28 - 4.31

ตารางที่ 4.28 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลอง โคน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ เป็นรายคู่ระหว่างช่วงเพศ

เพศ	$\bar{X}$	ชาย	หญิง
ชาย	3.08	-	-.1279 *
หญิง	2.95	.1279 *	-

หมายเหตุ. * มีนัยสำคัญทางสถิติ (P-value) ที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.28 ผลการเปรียบเทียบภายหลัง พบว่า คนในท้องถิ่นที่มีช่วงเพศต่างกัน จะมีระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลอง โคน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งพบ 1 คู่ ที่แตกต่างกัน คือ คู่ที่ 1 คือ ช่วงเพศ หญิง กับช่วงเพศ ชาย โดยคนในท้องถิ่นที่มีช่วงช่วงเพศ หญิง ($\bar{X} = 2.95$) มีค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลอง โคน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์แตกต่างกัน น้อยกว่าค่าเฉลี่ยของคนในท้องถิ่นที่มีช่วงเพศ ชาย ($\bar{X} = 3.08$)

ตารางที่ 4.29 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคกน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ เป็นรายคู่ระหว่างช่วงระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อนุปริญญา ปวช.ปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
ประถมศึกษา	3.10	-	.0103	-.1795 *	-.2922 *	-.8595 *
มัธยมศึกษา	3.11	-.0103	-	-.1898 *	-.3025 *	-.8698 *
อนุปริญญา ปวช.ปวส.	2.92	.1795 *	.1898 *	-	-.1127	-.6800 *
ปริญญาตรี	2.81	.2922 *	.3025 *	.1127	-	-.5673 *
สูงกว่าปริญญาตรี	2.24	.8595 *	.8698 *	.6800 *	.5673 *	-

หมายเหตุ. * มีนัยสำคัญทางสถิติ (P-value) ที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.29 ผลการเปรียบเทียบภายหลัง พบว่า คนในท้องถิ่นที่มีช่วงระดับการศึกษาต่างกันจะมีระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคกน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งพบ 8 คู่ ที่แตกต่างกัน ได้แก่ คู่ที่ 1 คือ ช่วงระดับการศึกษา อนุปริญญา ปวช.ปวส. กับช่วงระดับการศึกษา ประถมศึกษา คู่ที่ 2 คือ ช่วงระดับการศึกษา อนุปริญญา ปวช.ปวส. กับช่วงระดับการศึกษา มัธยมศึกษา คู่ที่ 3 คือ ช่วงระดับการศึกษา ปริญญาตรี กับช่วงระดับการศึกษา ประถมศึกษา คู่ที่ 4 คือ ช่วงระดับการศึกษา ปริญญาตรี กับช่วงระดับการศึกษา มัธยมศึกษา คู่ที่ 5 คือ ช่วงระดับการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรี กับช่วงระดับการศึกษา ประถมศึกษา คู่ที่ 6 คือ ช่วงระดับการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรี กับช่วงระดับการศึกษา มัธยมศึกษา คู่ที่ 7 คือ ช่วงระดับการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรี กับช่วงระดับการศึกษา อนุปริญญา ปวช.ปวส. และคู่ที่ 8 คือ ช่วงระดับการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรี กับช่วงระดับการศึกษา ปริญญาตรี โดยคนในท้องถิ่นที่มีช่วงระดับการศึกษา อนุปริญญา ปวช.ปวส. ($\bar{X} = 2.92$) มีค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคกน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์น้อยกว่าค่าเฉลี่ยของคนในท้องถิ่นที่มีช่วงระดับการศึกษา ประถมศึกษา ($\bar{X} = 3.10$) และช่วงระดับการศึกษา มัธยมศึกษา ($\bar{X} = 3.11$) เช่นเดียวกับคนในท้องถิ่นที่มีช่วงระดับการศึกษา ปริญญาตรี ($\bar{X} = 2.81$) มีค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมของคน

ในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคกน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์น้อยกว่าค่าเฉลี่ยของคนในท้องถิ่นที่มีช่วงระดับการศึกษา ประถมศึกษา ($\bar{X} = 3.10$) และช่วงระดับการศึกษา มัธยมศึกษา ($\bar{X} = 3.11$) และคนในท้องถิ่นที่มีช่วงระดับการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 2.24$) มีค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคกน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์น้อยกว่าค่าเฉลี่ยของคนในท้องถิ่นที่มีช่วงระดับการศึกษา ประถมศึกษา ($\bar{X} = 3.10$) ช่วงระดับการศึกษา มัธยมศึกษา ($\bar{X} = 3.11$) ช่วงระดับการศึกษา อนุปริญญา ปวช.ปวส. ($\bar{X} = 2.92$) และช่วงระดับการศึกษา ปริญญาตรี ($\bar{X} = 2.81$)

ตารางที่ 4.30 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคกน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ เป็นรายคู่ระหว่างช่วงอาชีพ

อาชีพ	$\bar{X}$	นักเรียน นักศึกษา	รับ ราชการ	พนักงาน บริษัท	ธุรกิจ ส่วนตัว	เกษตร กร	รับจ้าง	อื่นๆ
นักเรียน นักศึกษา	3.08	-	-.6436 *	-.2462	.1675	-.1964	.0105	.0079
รับราชการ	2.43	.6436 *	-	.3974 *	.8111 *	.4472 *	.6541 *	.6515 *
พนักงานบริษัท	2.83	.2462	-.3974 *	-	.4137 *	.0498	.2567 *	.2541
ธุรกิจส่วนตัว	3.24	-.1675	-.8111 *	-.4137 *	-	-.3639	-.1570	-.1596
เกษตรกร	2.88	.1964	-.4472 *	-.0498	.3639	-	.2069 *	.2043
รับจ้าง	3.09	-.0105	-.6541 *	-.2567 *	.1570	-.2069 *	-	-.0026
อื่นๆ	3.08	-.0079	-.6515 *	-.2541	.1596	-.2043	.0026	-

หมายเหตุ. * มีนัยสำคัญทางสถิติ (P-value) ที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.30 ผลการเปรียบเทียบภายหลัง พบว่า คนในท้องถิ่นที่มีช่วงอาชีพต่างกันจะมีระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคกน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งพบ 9 คู่ ที่แตกต่างกัน ได้แก่ คู่ที่ 1 คือ ช่วงอาชีพ รับราชการ กับ ช่วงอาชีพ นักเรียน นักศึกษา คู่ที่ 2 คือ ช่วงอาชีพ รับราชการ กับช่วงอาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน

คู่ที่ 3 คือ ช่วงอาชีพ รับราชการ กับช่วงอาชีพ ประกอบธุรกิจส่วนตัว คู่ที่ 4 คือ ช่วงอาชีพ รับราชการ กับช่วงอาชีพ เกษตรกร คู่ที่ 5 คือ ช่วงอาชีพ รับราชการ กับช่วงอาชีพ รับจ้าง คู่ที่ 6 คือ ช่วงอาชีพ รับราชการ กับช่วงอาชีพ อื่นๆ คู่ที่ 7 คือ ช่วงอาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน กับช่วงอาชีพ ประกอบธุรกิจส่วนตัว คู่ที่ 8 คือ ช่วงอาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน กับช่วงอาชีพ รับจ้าง และคู่ที่ 9 คือ ช่วงอาชีพ เกษตรกร กับช่วงอาชีพ รับจ้าง โดยคนในท้องถิ่นที่มีช่วงอาชีพ รับราชการ ($\bar{X} = 2.43$) มีค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์น้อยกว่าค่าเฉลี่ยของคนในท้องถิ่นที่มี ช่วงอาชีพ นักเรียน นักศึกษา ($\bar{X} = 3.08$) ช่วงอาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน ($\bar{X} = 2.83$) ช่วงอาชีพ ประกอบธุรกิจส่วนตัว ($\bar{X} = 3.24$) ช่วงอาชีพ เกษตรกร ($\bar{X} = 2.88$) ช่วงอาชีพ รับจ้าง ($\bar{X} = 3.09$) และช่วงอาชีพ อื่นๆ ($\bar{X} = 3.08$) เช่นเดียวกับ คนในท้องถิ่นที่มีช่วงอาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน ($\bar{X} = 2.83$) มีค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์น้อยกว่าค่าเฉลี่ยของคนในท้องถิ่นที่มีช่วงอาชีพ ประกอบธุรกิจส่วนตัว ($\bar{X} = 3.24$) และช่วงอาชีพ รับจ้าง ($\bar{X} = 3.09$) และคนในท้องถิ่นที่มีช่วงอาชีพ เกษตรกร ($\bar{X} = 2.88$) มีค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์น้อยกว่าค่าเฉลี่ยของคนในท้องถิ่นที่มีช่วงอาชีพ รับจ้าง ($\bar{X} = 3.09$)

ตารางที่ 4.31 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคกน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ เป็นรายคู่ระหว่างช่วงระยะเวลาการอาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลคลองโคกน

ระยะเวลาการอาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลคลองโคกน	$\bar{X}$	ไม่เกิน 5 ปี	6 - 10 ปี	11 - 15 ปี	16 - 20 ปี	21 ปีขึ้นไป
ไม่เกิน 5 ปี	3.47	-	-.7425 *	-.6325 *	-.4381	-.4267
6 - 10 ปี	2.72	.7425 *	-	.1100	.3044 *	.3159 *
11 - 15 ปี	2.83	.6325 *	-.1100	-	.1944	.2059 *
16 - 20 ปี	3.03	.4381	-.3044 *	-.1944	-	.0114
21 ปีขึ้นไป	3.04	.4267	-.3159 *	-.2059 *	-.0114	-

หมายเหตุ. * มีนัยสำคัญทางสถิติ (P-value) ที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.31 ผลการเปรียบเทียบภายหลัง พบว่า คนในท้องถิ่นที่มีช่วงระยะเวลาการอาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลคลองโคกนต่างกัน จะมีระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคกน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งพบ 5 คู่ ที่แตกต่างกัน ได้แก่ คู่ที่ 1 คือ ช่วงอายุ 6 - 10 ปี กับช่วงอายุ ไม่เกิน 5 ปี คู่ที่ 2 คือ ช่วงอายุ 6 - 10 ปี กับช่วงอายุ 16 - 20 ปี คู่ที่ 3 คือ ช่วงอายุ 6 - 10 ปี กับช่วงอายุ 21 ปีขึ้นไป คู่ที่ 4 คือ ช่วงอายุ 11 - 15 ปี กับช่วงอายุ ไม่เกิน 5 ปี และคู่ที่ 5 คือ ช่วงอายุ 11 - 15 ปี กับช่วงอายุ 21 ปีขึ้นไป โดยคนในท้องถิ่นที่มีช่วงอายุ 6 - 10 ปี ($\bar{X} = 2.72$) มีค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคกน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์แตกต่างกันน้อยกว่าค่าเฉลี่ยของคนในท้องถิ่นที่มีช่วงอายุ ไม่เกิน 5 ปี ($\bar{X} = 3.47$) ช่วงอายุ 16 - 20 ปี ($\bar{X} = 3.03$) และช่วงอายุ 21 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 3.04$) เช่นเดียวกับ คนในท้องถิ่นที่มีช่วงอายุ 11 - 15 ปี ($\bar{X} = 2.83$) มีค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคกน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์แตกต่างกันน้อยกว่าค่าเฉลี่ยของคนในท้องถิ่นที่มีช่วงอายุ ไม่เกิน 5 ปี ($\bar{X} = 3.47$) และช่วงอายุ 21 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 3.04$)

ตารางที่ 4.32 ผลการทดสอบสมมติฐานของระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล จำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ของคนในท้องถิ่น

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ของคนในท้องถิ่น		ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและ ประเมินผล				
		$\bar{X}$	SD	T-test	P-value	ผลการทดสอบ
เพศ	ชาย	3.22	.574	.453	.651	ไม่แตกต่าง
	หญิง	3.19	.583			
		$\bar{X}$	SD	F-test	P-value	ผลการทดสอบ
อายุ	15 - 25 ปี	3.20	.619	3.057	.028 *	แตกต่างกัน
	26 - 35 ปี	3.22	.481			
	36 - 45 ปี	3.29	.655			
	46 ปีขึ้นไป	3.03	.532			
ระดับการศึกษา	ประถมศึกษา	3.31	.652	2.468	.045 *	แตกต่างกัน
	มัธยมศึกษา	3.23	.587			
	อนุปริญญา ปวช.ปวส. ปริญญาตรี	3.11	.481			
	สูงกว่าปริญญาตรี	3.10	.457			
อาชีพ	นักเรียน นักศึกษา	3.20	.712	5.397	.000 *	แตกต่างกัน
	รับราชการ	2.96	.750			
	พนักงานบริษัทเอกชน	3.13	.299			
	ประกอบธุรกิจส่วนตัว	3.29	.641			
	เกษตรกร	2.93	.429			
	รับจ้าง	3.31	.566			
	อื่นๆ	3.40	.704			

ตารางที่ 4.32 (ต่อ)

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ของคนในท้องถิ่น		ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและ ประเมินผล				
		$\bar{X}$	SD	F-test	P-value	ผลการทดสอบ
รายได้ต่อเดือน	ไม่เกิน 10,000 บาท	3.06	.564	6.433	.000 *	แตกต่างกัน
	ตั้งแต่ 10,001 - 20,000 บาท	3.28	.526			
	ตั้งแต่ 20,001 - 30,000 บาท	3.53	.955			
	สูงกว่า 30,001 บาท	3.55	.661			
ระยะเวลาการอาศัย อยู่ในพื้นที่ตำบล คลองโคน	ไม่เกิน 5 ปี	3.90	.787	3.517	.008 *	แตกต่างกัน
	6 - 10 ปี	3.08	.608			
	11 - 15 ปี	3.10	.699			
	16 - 20 ปี	3.06	.628			
	21 ปีขึ้นไป	3.24	.531			

หมายเหตุ. * ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ (P-value) มีค่าน้อยกว่า 0.05

จากตารางที่ 4.32 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานของระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล จำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ของคนในท้องถิ่น ด้วยค่าสถิติ T-test และ F-test หรือ (ANOVA) ผลการวิเคราะห์ พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของคนในท้องถิ่น ได้แก่ เพศ มีค่า P-value เท่ากับ .651 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) กล่าวคือ คนในท้องถิ่นที่มี เพศที่แตกต่างกัน จะมีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ไม่แตกต่างกัน ในขณะที่ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของคนในท้องถิ่น ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระยะเวลาการอาศัยอยู่ที่คลองโคน มีค่า P-value เท่ากับ .028 , .045 , .000 , .000 , .008 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) กล่าวคือ คนในท้องถิ่นที่มี อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระยะเวลาการอาศัยอยู่ที่คลองโคน ที่แตกต่างกัน จะมีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนใน

การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคโคน้ำ จังหวัดสมุทรสงคราม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของช่วงอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระยะเวลาการอาศัยอยู่ที่คลองโคโคน้ำ จะได้ผลดังตารางที่ 4.33 - 4.37

ตารางที่ 4.33 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคโคน้ำ จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล เป็นรายคู่ระหว่างช่วงอายุ

อายุ	$\bar{X}$	15 - 25 ปี	26 - 35 ปี	36 - 45 ปี	46 ปีขึ้นไป
15 - 25 ปี	3.20	-	.0153	.0948	-.1750
26 - 35 ปี	3.22	-.0153	-	.0796	-.1903 *
36 - 45 ปี	3.29	-.0948	-.0796	-	-.2698 *
46 ปีขึ้นไป	3.03	.1750	.1903 *	.2698*	-

หมายเหตุ. * มีนัยสำคัญทางสถิติ (P-value) ที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.33 ผลการเปรียบเทียบภายหลัง พบว่า คนในท้องถิ่นที่มีช่วงอายุต่างกัน จะมีระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคโคน้ำ จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งพบ 2 คู่ ที่แตกต่างกัน ได้แก่ คู่ที่ 1 คือ ช่วงอายุ 46 ปีขึ้นไป กับ ช่วงอายุ 26 - 35 ปี และคู่ที่ 2 คือ ช่วงอายุ 46 ปีขึ้นไป กับช่วงอายุ 36 - 45 ปี โดยคนในท้องถิ่นที่มีช่วงอายุ 46 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 3.03$) มีค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคโคน้ำ จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลน้อยกว่าค่าเฉลี่ยของคนในท้องถิ่นที่มีช่วงอายุ 26 - 35 ปี ($\bar{X} = 3.22$) และช่วงอายุ 36 - 45 ปี ($\bar{X} = 3.29$)

ตารางที่ 4.34 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล เป็นรายคู่ระหว่างช่วงระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อนุปริญญา ปวช.ปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
ประถมศึกษา	3.31	-	-.0749	-.1909 *	-.2106 *	-.3531
มัธยมศึกษา	3.23	.0749	-	-.1160	-.1357	-.2782
อนุปริญญา ปวช.ปวส.	3.11	.1909 *	.1160	-	-.0197	-.1622
ปริญญาตรี	3.10	.2106 *	.1357	.0197	-	-.1425
สูงกว่าปริญญาตรี	2.96	.3531	.2782	.1622	.1425	-

หมายเหตุ. * มีนัยสำคัญทางสถิติ (P-value) ที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.34 ผลการเปรียบเทียบภายหลัง พบว่า คนในท้องถิ่นที่มีช่วงระดับการศึกษาต่างกันจะมีระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งพบ 2 คู่ ที่แตกต่างกัน ได้แก่ คู่ที่ 1 คือ ช่วงระดับการศึกษา อนุปริญญา ปวช.ปวส. กับช่วงระดับการศึกษา ประถมศึกษา และคู่ที่ 2 คือ ช่วงระดับการศึกษา ปริญญาตรี กับช่วงระดับการศึกษา ประถมศึกษา โดยคนในท้องถิ่นที่มีช่วงระดับการศึกษา อนุปริญญา ปวช.ปวส. ($\bar{X} = 3.11$) มีค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลน้อยกว่าค่าเฉลี่ยของคนในท้องถิ่นที่มีช่วงระดับการศึกษา ประถมศึกษา ($\bar{X} = 3.31$) เช่นเดียวกับ คนในท้องถิ่นที่มีช่วงระดับการศึกษา ปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.10$) มีค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลน้อยกว่าค่าเฉลี่ยของคนในท้องถิ่นที่มีช่วงระดับการศึกษา ประถมศึกษา ($\bar{X} = 3.31$)

ตารางที่ 4.35 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล เป็นรายคู่ระหว่างช่วงอาชีพ

อาชีพ	$\bar{X}$	นักเรียน นักศึกษา	รับ ราชการ	พนักงาน บริษัท	ธุรกิจ ส่วนตัว	เกษตร กร	รับจ้าง	อื่นๆ
นักเรียน นักศึกษา	3.20	-	-.2444	-.0692	.0889	-.2722	.1093	.2000
รับราชการ	2.96	-.2444	-	.1752	.3333	-.0278	.3537 *	.4444 *
พนักงานบริษัท	3.13	.0692	-.1752	-	.1581	-.2030	.1785	.2692
ธุรกิจส่วนตัว	3.29	-.0889	-.3333	-.1581	-	-.3611	.0204	.1111
เกษตรกร	2.93	.2722	.0278	.2030	.3611	-	.3815 *	.4722 *
รับจ้าง	3.31	-.1093	-.3537 *	-.1785	-.0204	-.3815 *	-	.0907
อื่นๆ	3.40	-.2000	-.4444 *	-.2692	-.1111	-.4722 *	-.0907	-

หมายเหตุ. * มีนัยสำคัญทางสถิติ (P-value) ที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.35 ผลการเปรียบเทียบภายหลัง พบว่า คนในท้องถิ่นที่มีช่วงอาชีพต่างกันจะมีระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งพบ 4 คู่ ที่แตกต่างกัน ได้แก่ คู่ที่ 1 คือ ช่วงอาชีพรับราชการ กับช่วงอาชีพ รับจ้าง คู่ที่ 2 คือ ช่วงอาชีพ รับราชการ กับช่วงอาชีพ อื่นๆ คู่ที่ 3 คือ ช่วงอาชีพ เกษตรกร กับช่วงอาชีพ รับจ้าง และคู่ที่ 4 คือ ช่วงอาชีพ เกษตรกร กับช่วงอาชีพ อื่นๆ โดยคนในท้องถิ่นที่มีช่วงอาชีพ รับราชการ ($\bar{X} = 2.96$) มีค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลน้อยกว่าค่าเฉลี่ยของคนในท้องถิ่นที่มี ช่วงอาชีพ รับจ้าง ($\bar{X} = 3.31$) และช่วงอาชีพ อื่นๆ ($\bar{X} = 3.40$) เช่นเดียวกับ คนในท้องถิ่นที่มีช่วงอาชีพ เกษตรกร ($\bar{X} = 2.93$) มีค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์น้อยกว่าค่าเฉลี่ยของคนในท้องถิ่นที่มีช่วงอาชีพ รับจ้าง ($\bar{X} = 3.31$) และช่วงอาชีพ อื่นๆ ($\bar{X} = 3.40$)

ตารางที่ 4.36 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล เป็นรายคู่ระหว่างช่วงรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	$\bar{X}$	ไม่เกิน 10,000 บาท	ตั้งแต่ 10,001 - 20,000 บาท	ตั้งแต่ 20,001 - 30,000 บาท	สูงกว่า 30,001 บาท
ไม่เกิน 10,000 บาท	3.06	-	.2193 *	.4707 *	.4874
ตั้งแต่ 10,001 - 20,000 บาท	3.28	-.2193 *	-	.2514	.2681
ตั้งแต่ 20,001 - 30,000 บาท	3.53	-.4707 *	-.2514	-	.0167
สูงกว่า 30,001 บาท	3.55	-.4874	-.2681	-.0167	-

หมายเหตุ. * มีนัยสำคัญทางสถิติ (P-value) ที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.36 ผลการเปรียบเทียบภายหลัง พบว่า คนในท้องถิ่นที่มีช่วงรายได้ต่อเดือนต่างกันจะมีระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งพบ 2 คู่ ที่แตกต่างกัน คือ คู่ที่ 1 คือ ช่วงรายได้ต่อเดือน ไม่เกิน 10,000 บาท กับช่วงรายได้ต่อเดือน ตั้งแต่ 10,001 - 20,000 บาท และคู่ที่ 2 คือ ช่วงรายได้ต่อเดือน ไม่เกิน 10,000 บาท กับช่วงรายได้ต่อเดือน ตั้งแต่ 20,001 - 30,000 บาท โดยคนในท้องถิ่นที่มีช่วงรายได้ต่อเดือน ไม่เกิน 10,000 บาท ($\bar{X} = 3.06$) มีค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลแตกต่างกัน น้อยกว่าค่าเฉลี่ยของคนในท้องถิ่นที่มีช่วงรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 10,001 - 20,000 บาท ($\bar{X} = 3.28$) และช่วงรายได้ต่อเดือน ตั้งแต่ 20,001 - 30,000 บาท ($\bar{X} = 3.53$)

ตารางที่ 4.37 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล เป็นรายคู่ระหว่างช่วงระยะเวลาการอาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลคลองโคน

ระยะเวลาการอาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลคลองโคน	$\bar{X}$	ไม่เกิน 5 ปี	6 - 10 ปี	11 - 15 ปี	16 - 20 ปี	21 ปีขึ้นไป
ไม่เกิน 5 ปี	3.90	-	-0.8172 *	-0.8024 *	-0.8357 *	-0.6648 *
6 - 10 ปี	3.08	.8172 *	-	.0148	-.0185	.1524
11 - 15 ปี	3.10	.8024 *	-.0148	-	-.0333	.1376
16 - 20 ปี	3.06	.8357 *	.0185	.0333	-	.1709
21 ปีขึ้นไป	3.24	.6648 *	-.1524	-.1376	-.1709	-

หมายเหตุ. * มีนัยสำคัญทางสถิติ (P-value) ที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.37 ผลการเปรียบเทียบภายหลัง พบว่า คนในท้องถิ่นที่มีช่วงระยะเวลาการอาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลคลองโคนต่างกัน จะมีระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งพบ 4 คู่ที่แตกต่างกัน ได้แก่ คู่ที่ 1 คือ ช่วงอายุ 6 - 10 ปี กับช่วงอายุ ไม่เกิน 5 ปี คู่ที่ 2 คือ ช่วงอายุ 11 - 15 ปี กับช่วงอายุ ไม่เกิน 5 ปี คู่ที่ 3 คือ ช่วงอายุ 16 - 20 ปี กับช่วงอายุ ไม่เกิน 5 ปี และคู่ที่ 4 คือ ช่วงอายุ 21 ปีขึ้นไป กับช่วงอายุ ไม่เกิน 5 ปี โดยคนในท้องถิ่นที่มีช่วงอายุ 6 - 10 ปี ($\bar{X} = 3.08$) มีค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลแตกต่างกัน น้อยกว่าค่าเฉลี่ยของคนในท้องถิ่นที่มีช่วงอายุ ไม่เกิน 5 ปี ($\bar{X} = 3.90$) เช่นเดียวกับ คนในท้องถิ่นที่มีช่วงอายุ 11 - 15 ปี ($\bar{X} = 3.10$) มีค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลแตกต่างกัน น้อยกว่าค่าเฉลี่ยของคนในท้องถิ่นที่มีช่วงอายุ ไม่เกิน 5 ปี ($\bar{X} = 3.90$) คนในท้องถิ่นที่มีช่วงอายุ 16 - 20 ปี ($\bar{X} = 3.06$) มีค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการ

มีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลแตกต่างกัน น้อยกว่าค่าเฉลี่ยของคนในท้องถิ่นที่มีช่วงอายุไม่เกิน 5 ปี ($\bar{X} = 3.90$) คนในท้องถิ่นที่มีช่วงอายุ 21 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 3.24$) มีค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าชายเลนคลองโคกน จังหวัดสมุทรสงคราม ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลแตกต่างกัน น้อยกว่าค่าเฉลี่ยของคนในท้องถิ่นที่มีช่วงอายุไม่เกิน 5 ปี ($\bar{X} = 3.90$)